

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

NO. 26. XXVI METAI

LIEPOS (JULY) 20, 1946

Geroji Šventa Ona

SUKLAUPE prie Tavęs gilioj pagarbų,

Drauge su Marija, čia meilėj šventoj.
Garbinga, didi Šventa Ona,
Globoki, meldžiam, būk mums Motina!
Vargai šios kelionės ir ligos, skausmai,
Užjausk, užtark mus, jie spaudžia nuožmiai.

Garbinga, didi Šventa Ona,
Glotoki, meldžiam, būk mums Motina!
Šventoji, Tu mūsų maldas išklausyk,
Malonių iš Dievo tu mums išprašyk.
Garbinga, didi Šventa Ona,
Globoki, meldžiam, būk mums Motina!
Kai baigsim kelionę, šios žemės vargus,
Šventoji, nuvesk mus į dangaus rūmus.
Garbinga, didi Šventa Ona,
Globoki, meldžiam, būk mums Motina!

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Lėkaija

Rom. 6, 3-11

BROLIAI: Ar jūs nežinote, kad mes visi, kurie esame krikštu artimiausiai suvienyti su Jėzumi Kristumi, krikštu dalyvaujame Jo mirtyje? Nes krikštu, kuriuo dalyvaujame mirtyje mes esame draug su Juo palaidoti, kad, kaip Kristus kėlėsi iš mirusių per Tėvo garbę, taip ir mes gyventumėm nauju gyvenimu. Nes jei mes suaugome su Juo mirties panašumu, taip pat būsime ir prisikėlime. Mes juk žinome, jog senasis mūsų žmogus yra draug prikal-tas ant kryžiaus, kad būtų sunaikintas nuodėmingas kūnas, ir kad mes daugiau nebevergautumėm nuodėmei. Nes, kas mirė, tas yra paliuosuotas nuo nuodėmės. O jei numirėme su Kristumi, tai mes tikime, kad taip pat draug su Kristumi būsime gyvi. Mes žinome, kad Kristus atsikėlęs iš numirusių, jau nebemiršta; mirtis ant Jo daugiau nebeviešpatauja. Nes, kad Jis mirė dėl nuodėmės, tai mirė vieną kartą, kad gi yra gyvas, tai gyvas Dievui. Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei; gyvais

Evangelija

Mork. 8, 1-9

ANUO metu: didelai miniai drauge su Jėzumi esant ir neturint ko valgyti, Jis pasivadinęs mokytojus jiems tarė: Gaila man minios, nes štai jau tris dienas jie pasilieka prie manęs ir neturi ko valgyti. Jei aš paleisiu juos į jų namus nevalgusius, jie apalps kelyje, nes kai kurie iš jų yra atėję iš tolo. Jo mokiniai Jam atsakė: Iš kur galės kas nors imti čia tyruose duonos jiems pavalgydinti? Jis jų paklausė: kiek turite duonos kepalų? Jie atsakė: Septynis. Tuomet Jis liepė miniai atsisėsti ant žemės. Paėmęs septynis duonos kepalus, Jis dėkojo, laužė ir davė savo mokytiniais išdėstyti, ir jie išdėstė ties minia. Jie turėjo taip pat nedaug žuvelių, ir jas Jis pa'aimino ir liepė išdėstyti. Jie valgė ir privalgė. Paskui jie dar pririnko, kas buvo likę trupinių, septynias pintines. Valgiusiųjų buvo apie keturis tūkstančius, ir Jis juos paleido.

gi Dievui vienybėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

NESIRŪPINK!

Nesuk sau galvos, jei pasakei ne visus mažesnius savo nusikaltimus per išpažintį. Jei į juos įpuoli nepastebėdamas, iš jų pasikelsi vėl nei nejausdamas to. Ar nepasakyta, kad teisusis septynis kartus į dieną nupuola, bet "jei jis septynis kartis į dieną puola, vėl pasikelia", net to nepastebėdamas. Nesirū-

pink tuo, bet nužemintai ir paprastai pasakyk, ką pastebėjai, o ko nesužinojai, pavesk tai maloniam gailėstingumui To, "kuris neša savo ranka" tuos, kurie nusikalsta be piktos valios, kad jie savęs neužgautų; ir taip lengvai ir gražiai būna jie prikelti, kad net ne-jaučia, ar jie buvo puolę, nes Dievo gailėstingumas atminė juos.

Marijos Kalneliams 20 Metų

Pirmasai Mokslo Židiny

Šįmet sueina lygiai 20 metų kaip įsteigta pirmoji lietuvių katalikų jaunuolių aukštesnioji mokykla Amerikoje, **Marian Hills Kolegija, Hinsdale, Illinois**. Nors toje vietoje nėra daugiau Kolegijos (ji perkelta į Marianapolį), ir dabar ten veikia Marijonų Seminarija, visgi toji įstaiga — Marijos Kalneliai — laikoma pačiu pirmuoju Amerikos Tėvų Marijonų lietuvišku - katalikišku mokslo židiniu šioj šalyj.

Sunki Pradžia

Peržvelgus Marijonų Vienuolijos darbuotės Amerikoje istorijos lapus, sunku surasti aiškiai pažymėtą vieną kurią istorinę dieną, kurią būtų galima vadinti Marijonų Kolegijos įsteigimo data. Tos įstaigos įsikūrimas ir pradžia nebuvo vienos dienos nutarimas ir įvykdymas. Tikrenybėje, Kolegija vystėsi palaipsniui per kelis metus. Jos pradžia buvo sunki ir neaiški, bet pagrindas buvo tvirtas ir reikalingas gyvas, todėl ji ir nejučiomis — nors sunkiu, sunkiu darbu ir rūpesčiu — realizavosi.

Kuri, tikrenybėje, buvo pradžia Marijos Kalnelių? Ar įsigyjimas žemės ir ūkio nuosavybės (rugp. 24 d., 1922 m.) kurioje vėliau pastatyta dabartinė įstaiga? Ar pastatymas pirmojo namo (dabartinė Seminarija) 1923 m. rudenį? Ar pirmųjų čiagimusių jaunuolių kandidatų į Marijonus priėmimas 1925 m. rudenį?

Tie visi reikšmingi įvykiai, žinoma, buvo savos rūšies pirmieji žingsniai. Jie buvo pagrindas, prisiruošimas konkretesniam Lietuvių Kolegijos įsteigimo įvykdimui.

Reikšmingi 1926 Metai

Marijonų Vienuolija, ir lietuvių katalikų visuomenė, betgi, žiūri į reikš-

Arkiv. Jurgis Matulevičius, Marijonų Vienuolijos Generolas, ir Provincijolas Kun. Feliksas Kudirka, 1926 m. vasarą apžiūri naujai įkurtos Kolegijos nuosavybę. Arkiv. Matulevičius mirė sausio mėn., 1927 m., o Kun. Kudirka kovo mėn., 1932 m.

mingus 1926 metus kaip Lietuvių Kolegijos oficialaus įsteigimo metus. Tų metų vasarą buvo atvykęs į Eucharistinį Kongresą Chicagoje Marijonų Vienuolijos Atgaivintojas ir Vadas, šventos atminties Arkivyskupas Jurgis Matulevičius. Jo atvažiavimas ir atsilankymas į Marijos Kalnelius ta proga kaip tik ir buvo tuo akstiniu, kuris pagelbėjo išrišti visas problemas ir pašalino visas kliūtis kurios tą syk dar trukdė Kolegijos įsteigimui. Savo tyliu,

Amerikos Marijonų Provincijos Taryba 1926 m.

Amerikos Marijonų Vienuolijos Vadai, kurių sunkiu darbu ir rūpesčiu įsteigta Marijonų Kolegija. Iš kairės: Kun. Juoz. Vaitkevičius, M. I. C., a. a. Kun. Vlad. Draugelis, M. I. C.,

a. a. Provincijolas Kun. Feliksas Kudirka, M. I. C.; a. a. Kun. Vinc. Kulikauskas, M. I. C., ir Kun. Kazim. Matulaitis, M. I. C.

giliu supratimu visos sunkios padėties, savo prityrimu ir išmintingumu, Arkivyskupas greitai laiku nusprendė kad tolimesniam laukimui nėra prasmės ir reikalo ir kad reikia darbas pradėti tuojau.

Reikia atsiminti kad tas namas kuriame prasidėjo pirmoji Lietuvių Kolegija Amerikoje, nebuvo pastatytas tam tikslui. Jis buvo pastatytas 1923-1924 metais kaip Marijonų Vienuolijos Naujokynas, kuriame būsimieji Kongregacijos nariai būtų ruošiami vienuoliškam gyvenimui. Lietuviškos Kolegijos idėjos sumanytojai turėjo dar didesnių planų. Jų planuojama Kolegija žadėjo būti daug didesnė įstaiga už kuklų naujokyno namą. Bet tokiai įstaigai pastatyti būtų kainavę keletą šimtų tūkstančių dolerių. O tie doleriai, nors gausiai plaukė iš duosnosios lietuviškos

visuomenės tam tikslui, sudarė fondą toli, toli nuo tokios didelės sumos.

Nutarta Darbas Pradėti

Tokioj padėtyj ir buvo Lietuvių Kolegijos klausimas kada atvažiuo į Ameriką Arkiv. Matulevičius. Lietuviška katalikiška visuomenė buvo uždėjusi ant Tėvų Marijonų pečių tą sunkią našta — sukelti keletą šimtų tūkstančių dolerių kolegijai pastatyti. Kunigai apsiėmė, ir dirbo sunkiai, herojiškai sunkiai. Fondas augo, bet ne taip sparčiai kaip tikėtasi.

Arkivyskupas Matulevičius, greitai laiku suprasdamas kad tokiame planui įvykdyti, ims dar daug metų, nusprendė Lietuvių Kolegiją įsteigti tais pačiais metais, nors labai kukliai, tuose pačiuose Marijonų Naujokyno namuose.

(Bus daugiau)

Pasikalbėjimai Prie Ežero Kranto

Rašo P. P. Činikas, M. I. C.

SIANDIEN SUGRĮŽAU PRIE DARBO Vėl Reik Nuošalumo

Siandien vėl sugrįžau prie darbo iš rekolekčių ir dabar vėl ieškau nuošalumo ir ramumo.

Keistas dalykas. Kai dirbi pasaulyje, manai kaip ne galėsi priprasti prie nuošalumo ir ramumo. O dabar kai sugrįžau iš to nuolalumo manau sau kaip galėjau priprasti prie gyvenimo pasaulyje su triukšmais ir taip toliau.

Dabar vaikščiojant prie ramaus ežero kranto laikinai sugrįžta tas pats malonus nuošalumo jausmas.

Rekolekcijos Visiems Reikalingos

Šiuo laiku plinta labai gražus paprotis: pasauliečių rekolekcijos nuošalume. Visose valstybėse dabar randasi vienuoliški namai, kur moterys ir vyrai gali atlikti dviejų dienų rekolekcijas kaip reik.

Misijos parapijose yra labai geras dalykas, bet negali būti to reikalingo susikaupimo. Paprastai gyvenimo rūpesčiai ir kiti dalykai išblaško žmogaus geriausius troškimus. O nuošaliose rekolekcijose vyrai ar moteris atsitolina nuo gyvenimo rūpesčių ir per 60 valandų rūpinasi vien tik sielos reikalais.

Per 60 valandų nuošalume galima

daugiau atlikti sielos sutvarkimui negu per pilną savaitę parapijose su visais šeimyniškais reikalais rūpinant lankytoją. Laimingi tie kurie gali atlikti tokias rekolekcijas.

60 Auksinių Valandų

Paprastai uždarytose rekolekcijose rekolekciškai gyvena kaip vienuoliai: malda kalba bendrai, valgo bendrai, skaito ir isisi bendrai. Ypatingi pamokslai sakomi pritaikintai publikai. Asmeniškai pasikalbėjimai su vedėju yra raginami ir visi neaiškumai būna išgildinami tuo laiku.

Kol kas lietuviams tokių panašių vietų dar nėra, bet jei mūsų žmonės pareikalautų panašių rekolekčių tai vienuolijos tikrai jas parūpintų. Kol kas mažai ieško panašių auksinių valandų prie Kristaus kojų.

Pirmiausia svarbesnės dvasiškos draugijos turėtų susiorganizuoti ir kreiptis į vienuolijas ir būtų galima suorganizuoti panašias rekolekcijas nors sykį į metus, jei negalima jas vesti kiekvieną savaitę, nuo penktadienio vakaro iki sekmadienio vakaro ar pirmadienio ryto.

Vieną sykį kas nors pamėgina nuošalių uždarytų rekolekčių, niekad nenori atlikti kitokių.

LAIVO SKAITYTOJAI YRA TIKRIEJI JO REDAKTORIAI IR LEIDĖJAI....

Pagelbėkite mums padaryti LAIVĄ tokiu koku Jūs norite, kad jis būtų —savo pastabomis, savo patarimais, savo morale ir medžiagine parama!

—Tėvai Marijonai

Savaitės Šventieji

ŠVENTA ONA

(Šventė, Liepos 26 d.)

Šventoji Ona gimė Palestinoje, apie 70 metus prieš Jėzaus atėjimą į šį pasaulį. Jos tėvas, vardu Matanas, kilo iš vyriausiojo kunigo Araono giminės. Motinos vardas buvo Marija Emerencijana. Juodu turėjo tris dukteris. Vyresnioji, Marija, vėliau tapo motina apaštalo: Jokūbo, Simono ir Judo. Antra duktė buvo Sabė, motina šv. Elzbietos. Trečioji buvo šv. Ona.

Parėjusi į metus, Ona buvo išleista už didžiai dievobaimingo vyro, vardu Joakimo, kuris buvo kiles iš arališkos Dovydo giminės. Ištekėjusi, ji neapleido tų dorybių, kurias taip labai buvo pamėgusi tėvelių namuose dar jauna būdama. Nebuvo gražesnio sugyvenimo kaip šv. Onos ir Joakimo. Juodu savo turtelį suskirstydavę į tris dalis: vieną, Bažnyčiai, antrą, vargšams, o trečią — sau.

Praslinko daugiau kaip 40 metų, tačiau juodu dar buvo bevaikiai. Ona ir Joakimas, betgi, nenustojo karštai meldę Dievo kad Jis išklaustų jų prašymo atimti nuo jų bevaikystės gėdą.

Dievas pagaliau išgirdo jų maldavimus. Atėjus Jo skirtajai dienai, šv. Ona susilaukė Dukrelės, kuriai davė Marijos vardą. Kiek džiaugsmo ir laimės turėjo tėveliai augindami atsiųstą jiems Dukrelę, kuri vėliau tapo Motina Dievo Sūnaus!

Marijai apsigyvenus Jeruzalės bažnyčioje, netrukus atvyko ten gyventi ir pati šv. Ona. Čia ji ir užbaigė savo gyvenimą, ant Marijos palaimintų rankų atiduodama Dievui savo kilnią ir šventą sielą.

(Paimta iš Vysk. Valančiausko raštų)

KATALIKŲ BAŽNYČIOS ŠVENTŲJŲ ŠVENTĖS

(PAAIŠKINIMO ŽENKLAI: A—Abatas; I—Išpažintojas-a; K—Kankinys-ė; N—Našlė; P—Pana; T—Tyruolis; V—Vyskupas).

Liepos 21

Danielius — Pranašas; Jonas — Vienuolis; Julė iš Troyes — P,K; Prakseda — P; Viktoras, Aleksandras, Felicianas ir Longinas — KK; Zotikas — V,K.

Liepos 22

Andriejus iš Rinn'o — K; Cirilius — V; Davijus — Kunigas; Juozapas iš Palestino — I; Laurynas iš Brindisi — Vienuolis; Marija Magdalena; Menelėjus — A; Platonas — Vienuolis;

Liepos 23

Apolinaras — V,K; Apolonijus ir Eugenijus — KK; Bulgarijos Kankiniai; Liborijas — V; Primitiva — P,K;

Liepos 24

Kristina — P,K; Deklanas — V; Kinga — P; Menefrida — P; Rainulfa — P; Romanas ir Dovydas — KK; Vincentas — K.

Liepos 25

Kristupas — K; Florencija ir Feliksas — K;; Glodesinda — P; Jokubas Apastalas; Levina — P,K; Magnerikus — V; Nissenas — A; Povilas — K; Teodemiras — K; Valentina ir kita — PP, KK.

Liepos 26

Ona — Marijos Motina; Erastas — V,K; Hyacintas — K; Pastoras — Kunigas; Simeonas — Vienuolis; Valenas — V.

Liepos 27

Eterijus — V; Antuza — P; Arabijos Kankiniai; Celestinas I. — Popiežius; Feliksas, Jukunda ir Jule — KK; Jurgis, Aurelijus, Natalija, Feliksas ir Lilijsa — KK; Liukanas — I; Pantaleonas — K; Rudolfas Akvaviva ir kiti — KK.

Kodēl Katalikai Gerbia Marijā?

Kas gerbia Marijā — gerbia Dievā Tēvā

GAL ne vienas pasakys, ar tik ne per daug jau norima garbinti žmogū, kuriuo buvo Marija? Juk atiduodami Marijai per didelę garbę, galime tuo numazinti Švenčiausios Trejybės garbę?

Kad Dievo Tėvo garbei nedarome jokios skriaudos aukštindami Mariją, tikrai galima užtikrinti. Priešingai, tuo Dievui Tėvui mes tegalime padaryti tik didelio džiaugsmo, nes aukštiname ir gerbiame tą, kurią Jis pats išaukštino ir pagerbė siųsdamas Jai Arkangelą ir paliepdamas pasveikinti tais iškilmingais žodžiais: — Sveika Marija!

Skaitydami Šv. Raštą niekur nerandame parašyta, kad būtų kada Dievas siuntęs Angelą pas kurią kitą moteriškę. Ir toliau: Marijai išreiškiama tokia pagarba, kokios Dievas dar jokiam sutvėrimui nebuvo niekad išreiškęs: Gabrieliui liepia pasveikinti Mariją iš dangaus!

Taigi, jei Dievas Tėvas iš visų Moterų išsirinko sau vieną Mariją mylimiausią sau dukterią, argi galėtų Jam nepatikti, jei mes tą Jo išrinktąją gerbiame?

Ne! Kaip motina džiaugiasi, matydama žmones gerbiančius josios sūnų, taip lygiai ir dangiškajam Tėvui negalime padaryti didesnio džiaugsmo, kaip garbindami mylimiausiąją, gražiausiąją Jo dukterį Mariją.

Kas gerbia Mariją — gerbia Dievo Sūnų

Jėzus Kristus žengdamas į dangų, įžengė sykiu su savo Kūnu, kurį Jis ėmė iš Marijos ir su ta pačia širdimi, kuri gyvenant Jam žemėje be galo bu-

vo numylėjusi Mariją. Taigi, ar galimas daiktas, kad toji širdis danguje būdama užmirštų Mariją, kuri jai yra davusi gyvybę, ir nesidžiaugtų Jos garbinimu?

Jei mes, žmonės, laikytume niekšu tokį žmogų, kuris būdamas kunigaikščiu užmirštų pavargusią savo motiną — juo labiau Jėzus Kristus, būdamas dangaus ir žemės kunigaikščiu, negali nemylėti savo Gimdytojos, kuri Jį ant savo rankų išnešiojo, penėjo, globojo, ir nesidalyti su Ja savo garbe. Užtat drąsiai galima tvirtinti: kas myli Jėzų, myli ir Mariją; ir kas Mariją gerbia, gerbia Jėzų. Sūnus ir motina — tai lyg vienas žmogus. Jų vieną mylėti, o kito nemylėti — tai stačiai negalimas daiktas!

Kas gerbia Mariją — gerbia Šv. Dvasią

Taip pat ir Šv. Dvasiai nedarome ne mažiausios skriaudos garbindami Mariją. Iš tikro, argi galėtų dangaus saulutė supykti ant žmogaus (jei ji turėtų jausmus) už tai, kad tasai, nusiškęs puikų rožės žiedelį, gėrįsi gražiu jo spalvų blizgėjimu, nors visas tas spalvas žiedeliui yra davę saulutės spinduliai? Taip lygiai ir Marija yra viena gražiausiai žydinčių rožių tarp visos žmonijos; o visą tą sielos grožybę Marija yra gavusi iš Šv. Dvasios. Taigi, ar gali Šv. Dvasiai nepatikti, kad tu garbini tą, kurią Ji yra aprėdžiusi tokiu stebuklingu šventumu ir dvasios gražumu?

Neklausyk tad niekus pliauškančių ir nenorinčių garbinti Marijos — mes, katalikai, mylėdami Dievą, mylėkime ir Mariją!

SU MŪSŲ BENDRADARBIAS

TEVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIŲ 19-to METINIO SEIMO PROTOKOLAS

(Užbaiga)

Aukos

Apart minėtų Bendradarbių kuopų, seimo proga... sudėta sekančios aukos:

Advokatas C. Chesnulis, \$25; Juozas Valskis, \$25 (boną); S. D. Lackawicz, \$25; Mr. ir Mrs. A. Rudis, \$20; Mr. ir Mrs. K. Sklenikas, \$20.

Po \$10: Juozas Mozeris, Maldos Apaštalytės Dr-ja (West Side), Šv. Kazimiero Akademijos Alumnietės, Kun. A. Briška, Kun. I. Albavičius, Kun. dr. K. Gečys, P. Turskienė, C. Matulaitis, Gyvojo Rožančiaus Dr-ja (Bridgeport, \$6), Advokatas Jos. Grish, J. Puplešis.

Po \$5: p. Gasparkienė, Ona Usas, Mr. ir Mrs. J. Kikis, F. Vaitkaitė, Petronelė Aitutienė, Kotrina Kisieliū, Lietuvos Vyčių Chicagos Apžkait's, Andrius Daugirdas, Antanas Phillips, L. R. K. Są-gos Centras, Ona Skodis, Mrs. Micka, Mr., Mrs. S. Mažonis, Marijona Stulgaitienė, Apolonija Balčiūnienė, Agnes Kraujelis, Kazimieras Kantautas, Ona Vaitkus, Rozalija Grubauskas, Agota Lankininkienė, Jonas Činikas, M. Pakeltis, Mrs. Kukenis, Mr., Mrs. J. Miciūnas, Mr., Mrs. J. Stadalninkas, Jonas Maziliauskas, Mr., Mrs. Jokantas, Mr., Mrs., N. Saučiūnas, Agnes Saučiūnas, L. Tumašauskas, Mr., Mrs. J. Krasakus, S. Brazinskis, Šv. Vardo Dr-ja (Cicero), Mrs. Zauris, Maldos Apaštalytės Dr-ja (Bridgeport), Amžino Rožančiaus Dr-ja (Bridgeport), Šv. Petronelės Dr-ja (Bridgeport), Tretininkų Dr-ja (Bridgeport), Federacijos 26 Skyr. (Bridgeport), Šv. Kazimiero

Rėmėjų Skyr. 2 (Bridgeport), Šv. Jurgio par. mokiniai, Šv. Barboros Dr-ja (Marquette Park), Šv. Kazimiero Rėmėjų Skyr. (Marquette Park), Maldos Apaštalytės Draugija (Marquette Park), Tretininkų Draugija (Marquette Park), Rožančiaus Brolija kp., (Marquette Park), Motinu Klubas (Marquette Park, Rožančiaus Brolija (Marquette Park), Šv. Kazimiero Dr-ja (Marquette Park), Moterų Są-gos 67 kp., (Marquette Park), Šv. Teresės Dr-ja (Marquette Park), Nek Pras. Sesių Gilda, Sopulingos Dievo Motinos Dr-ja (Cicero), Maldos Apaštalytės (Cicero), Moterų Są-gos kp. (Town of Lake) Tretininkų Dr-ja (W. Pullman), Maldos Apaštalytės (Kenosha, Wis.), Tretininkų Dr-ja (Kenosha, Wis.), Gyvojo Rožančiaus Dr-ja (Kenosha, Wis.), Šv. Kazimiero Akad. Rėmėjų 6-as skyr. (Brighton Park), Maldos Apaštalytės Dr-ja (Brighton Park), Federacijos 19 skyr. (Brighton Park), Tretininkų Dr-ja (Brighton Park), Šv. Kazimiero Dr-ja (Brighton Park), Aušros Vartų par. (West Side), Mokiniai ir Sodalietai, Švč. P. Marijos Moterų ir Merginų Dr-ja (West Side), Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų skyr. (W. Side), Tretininkų Brolija (W. Side), Šv. Onos Dr-ja (Melrose Park), Moterų Są-gos kp. (Melrose Park), Kančios Jėzaus Dr-ja (Melrose Park), Agota Matuliokienė, Mrs. Česna, J. Žvirblis, M. Rimkienė, K. Žibraitienė, p. Braunienė, M. Petulis, M. Petrulaitis, Mr., Mrs. Jusčius, Šv. Onos Brolija (Dievo Apveiz. par.), Maldos Apaštalytės Dr-ja (Dievo Apveiz. par.), Šv. Antano Dr-ja (Dievo Apveiz. par.), Mrs. Melkus, S. Šimulis, Mrs. B. Vaišnoras.

Po \$4.00: Labdarių Są-gos 1 kp. (Town of Lake), Šv. Pranciškaus Rė-mėjų kp. (Bridgeport).

Po \$3.00: Šv. Onos Dr-ja (Bridge-port), Akademijos Rėmėjų 1 kp. (Town of Lake), Šv. Monikos Našlių Dr-ja, Mrs. Kalinauskas, Šv. Cecilijos Dr-ja (No. Side), Šv. Juozapo Globėjo Dr-ja (No. Side), Federacijos 19 skyr. (Brighton Park), Šv. Kazimiero Dr-ja (Brighton Park), Sodalietės (West Side), Moterų Są-gos 55 kp. (West Side), Mrs. Wisockis, Mr., Mrs. J. Puišis, Šv. Pran-ciškaus Dr-ja (Cicero, Ill.), Moterų Są-gos 48 kp. (Cicero), Labdarių 3 kp. (Ci-cero), Akademijos Rėmėjų kp. (Cicero).

Po \$2.00: J. ir A. Kamarauskas, Mrs. A. Salier, Mrs. M. Bukantis, Bernardas Nenartonis, Morta Anužienė, Elz. Paulienė, p. Marlauskas, Mr., Mrs. L. Šimutis, Mrs. S. Brazinski, Anastasia Norbutienė, M. Grinienė, Pranciška Bacalavičienė, Mr., Mrs. Litvinavičius, Anna Pecaitė, Anna Aitches, Antanas Sardargas, Mrs. B. Naujokienė, Ona Jeckienė, Jonas Dimša, p. Atroškienė, p. Chapas, M. Kališinskienė, p. Stušinskienė, p. Brazauskienė, K. Jenčienė, p. Šumskaitė, p. Laurinavičius.

Po \$1.00: M. Martinkienė, P. Cibulskis, J. Lebežinskas, Švilpauskienė, p. J. Kulikauskas, P. Žickienė, M. Petrauskienė, F. Šnekučienė, K. Petrauskienė, M. Maselskienė, p. Petraitienė, M. Petkus, V. Mozerienė, K. Leketas, p. Trai-nienė, N. N., p. E. Lankauskienė, A. Vaišvilienė, Mrs. Okonis, p. Kamandulis, p. Švažis, p. Sheputis, S. Janches, M. Čepauskas, p. Shimotienė, M. Janušionis, p. Norbutienė, N. N., P. Grybas, M. Šrupšas, Mrs. A. Rimkus, Ona Anti-kauskaitė, Marijona Tamašauskienė, Petras Andrijauskas, Nick Širvinskas, A. Dargis, Petras Vaikutis, p. Ragauskienė, Domicelė Genčius, Antanina Karecka, Antanas Grišius, Juozapa Klimas, Z. Gerdvilas, Stasys Stanulis, Mrs.

Aleknavičius, Jonas Armonas, Ona Ju-deikienė, Mrs. Glutenis, Agota Rice, Ona Gačiulienė, p. Gudolienė, Antanina Lankulienė, Julia Poškaitė, p. Stankie-nė, N. N., Mrs. A. Jaspar, Mrs. Puido-kas, Mrs. Klikūnas, Juozas Savickas, Karolius Gazutis, Mrs. Laurinaitis, Mrs. S. Stankauskas, Mrs. D. Pulokas.

I Garbės Remėjus seimo proga įsto-jo: Aleksandras ir Marcelė Dargiai (Marquette Park); p. Veronika Luko-šienė (Marquette Park); Mrs. Lukash (North Side); a. a. karys Ed. Globis (įrašė Ona Juščius, Marquette Park); Ona Kazlauskaitė (Bridgeport); Anta-nina Beinaitė (Cicero); Frank Domikas (Bridgeport); Antastazija Milašienė (Cicero); Mrs. P. Bernotas (Cicero).

I Amžinus Remėjus įstojo: Eva Gaudešienė (Bridgeport); Ona Rimkie-nė (Cicero).

RENKANTIS ŽMONĄ...

Vienas jaunikaitis syki atėjo pas kunigą pasitarti apie būsimą savo žmo-ną.

— Tėveli, ji neturi kraičio.

Kunigas ant popierio parašė nulį.

— Bet ji gražiai skambina pijanu.

Kunigas ant popieros padėjo antrą nulį.

— Ji labai graži, — tęsė jaunuolis. Kunigais parašė trečią nulį.

— Ji puikiai piešia, — Ketvirtas nulis.

— Ji mokykloje gavusi aukštus laipsnius. — Dar vienas nulis.

Jos giminės visi žymūs žmonės. — Dar ir šeštas nulis.

— Bet ji gera katalikė. —

Po to kunigas padėjo 1 prieš anuos šešis nulus (1,000,000) ir pasakė:

— Ji verta milijono — vesk ją.

DIEVAS IR MŪSŲ MALDŲ IŠKLAUSYMAS

Kartais Dievas išklauso mūsų maldas kitokiu budu negu kad mes prašome.

Šv. Monikos sūnus Augustinas buvo jaunystėje ištirkęs ir gyveno palaidai. Ji maldavo Dievo per ilgus metus kad jos sūnus atsiverstų į tikrąjį tikėjimą ir pataisytų savo gyvenimą. Bet Augustinas, nežiūrind jos karštų maldų, pasiliko savo užkietėjime.

Vieną sykį, Monika išgirdo kad jos sūnus rengiasi keliauti į Italiją. Ji baisiai susirūpino, nes buvo tikra kad jis, pasiekęs Italiją ir susidėjęs su naujais draugais, dar daugiau ištiks. Ji pradėjo dar karščiau melstis, kad kas nors atsitiktų, kad tik Augustinas negalėtų vykti į Italiją. Vėl, jos maldos nebuvo išklaustos, ir Augustinas pasiekė Italiją.

Būdamas Milano mieste, betgi, Augustinas išgirdo šv. Ambrozo vieną pamokslą — ir atsivertė. Vėliau jis tapo vyskupu ir vienu iš didžiausių šventųjų Bažnyčioje.

Tiesa, Dievas neišklausė Monikos maldos kad Augustinui nebūtų leista vykti į Italiją, bet ar kas galėtų sakyti kad jos maldos nebuvo išklaustos? Ji negavo tą ko prašė iš Dievo, bet tą ko ji troško ir ką Dievo Valia norėjo — savo sūnaus atsivertimą.

DVI SUNKIAUSIOS KUNIGO PAREIGOS

Kunigo gyvenime patsai sunkiausias darbas yra išpažinčių klausymas: sėdi ištisas valandas ir klausai, nieko gero neišgirsdamas, žmonių skundų, sielvartų, ašarų. Antras, nieku nelengvesnis, tai aukų rinkimas, ypatingaiėjimas per namus. Svetimam kunigui vaikščioti per namus ir rinkti aukas visuomeniniam reikalui, kai čia vietoje

SAUGOKIMĖS APKALBINEJIMO

NIEKADA neapkalbinėk nei vieno žmogaus nei tiesiog, nei neteisiog ir nevadink nusikaltėliu žmogaus, kuris dasileido kokios nors kaltės. Noe pasigērė; Lotas dar blogiau padarė: dasileido baisiausios paleistuvystės; gi šv. Raštas pirmo nevadina girtuokliu, nei antro paleistuviu. Šventas Petras praliejo vieną kartą kraują ir piktžodžiauvo, išsižadėdamas savo Viešpaties, bet jis nebuvo nei piktžodžiautojas, nei kraugerys.

Nors žmogus nekurį laiką būtų nuodėmėje, negalima jo laikyti nusikaltėliu. Simonas vadino Magdaleną nusidėjėle, nes ji buvo nusidėjusi; bet jis klydo, nes, kuomet jis taip kalbėjo, ji buvo šventa atgailautoja. Parisiejus laikė muitininką nusidėjėliui, o tas kaip tik tada ir buvo išteisintas. Jei Dievo gerumas yra taip didis, kad užtenka vienos valandžiukės paprašyti ir Jo malonę gauti, kokį tat užtikrinimą galime turėti, kad žmogus, kuris vakar buvo nusidėjėlis, ir šandie tokis yra? Neteiskime dabartės sulig praeities, nei praeities sulig dabartės. Tiktai paskučiausioji diena nuspręs apie visas praėjusias. Jei girdi apie apkalbamą asmenį, abėjok apie apkaltinimo teisingumą, jei galima; jei ne, tai bandyk teisinti apkaltinamojo intenciją. Jei ir to negalėtum daryti, tai mažiausia nors pasigailėjimą išreišk, prisimindamas sau ir kitiems, kad tie, kurie nenusideda, turi dėkavoti už tai Dievo malonei. Jei žinotum kaltinamojo asmens nors kokį gerą darbą, primink jį.

(Šv. Pranciškus Salezietis)

yra apsčiai savų skylių, kartais ir stačiai neįmanoma. Prieini prie durų, pabeldi ir, širdžiai plakant, tartum ir trokšti, kad tiktai niekas neatsilieptų... kad tik nieko nebūtų namie...

a. a. Kun. Dr. Jonas Navickas.

Ar Yra Piktųjų Dvasių Šiandien?

Nelaimingoji Mergaitė, Germana Cele

KLARA GERMANA CELE buvo negrė, kafirų tautybės mergaitė, gyvenanti Natal provincijoje, Pietų Afrikoje. Nors jos tėvai buvo pagony, Germana buvo pakrikštyta tuoj po užgimimo. Būdama apie 4 metų amžiaus, ji buvo atiduota vienuolėms auginti, Mariannahill misijonierių Šv. Mykolo misijoje. Jos tėvų vardas nebuvo pergeriausias, ir kaimas kuriame ji pirmus kelis savo gyvenimo metus praleido, buvo žinomas visoj apylinkėje savo barniais, keiksmiais ir blogais įpročiais.

Germana buvo liesa, grakšti mergaitė, ir nors negrė, gražios išvaizdos. Ji buvo gana talentinga ir turėjo gražų balsą. Jos būdai, betgi, stokavo pastovumo ir rimtumo. Vieną dieną ji būdavo linksma; kitą, paniūrusi ir nusiminusi. Abelnai, ji buvo judri ir naivaus būdo; greitai pasiduodama pykčiui. Priėmus Pirmą Šv. Komuniją, Germana per kurį laiką užsilaikė gražiai ir pavyzdinčiai. Bet, neužilgo, ji vėl pasidavė savo pirmesniai nerimtumui, ir pradėjo apeleisti Mišias ir Sakramentus. Ilgainiui, jos išvaizdoje buvo galima pastebėti ką tai nepaprasto, ir jos akyse pradėjo blizgėti keista šviesa. Ji buvo tuo laiku apie 16 metų amžiaus.

Liepos 5 d., 1906 m., Germana stebėtiną "šposą" iškirto savo nuodėmklausiu, Kunigui Erazmui. Ji, kitų žmonių akivaizduoje, padavė jam popiero raštą, ant kurio ji buvo parašiusi savo pasiryžimą ir prižadą paaugoti save šėtonui. Kaip ir kodėl ji tokį baisų prižadą buvo padariusi, nebuvo aišku. Kun. Erazmas paėmė popierą nuo jos, aštriai ją subarė, ir tuojaus liepė jai eiti išpažinties. Trumpai po to, jis ir užmiršo apie visą įvykį, manydamas kad tai bu-

vo naivios mergaitės keistas — nors labai pavojingas — juokas.

Tuojaus po to, Germana pradėjo labai nepaprastai elgtis. Buvo net baimės kad ji buvo netekusi proto, nes savo klajojimuose — ypatingai nakties laiku — ji buvo stačiai nesuvaldoma. Ji surikdavo nesavų balsu: "Gelbėkite, nes aš prašuvus! Padariau šventvagišką išpažintį ir Komuniją. Turėsiu pasikarti, nes šėtonas mane šaukia!"

Rugpiūčio 20 d., 1906 m., Sesuo Julijana rado Germaną baisioje padėtyje. Ji raitėsi lovoje, plėšė savo drabužius, griežė dantimis, klykė ir urzgė kaip piktas šuo. Tarpais ji suriko: "Sesuo Julijana, pašaukite greitai Tėvą Erazmą! Turiu eiti išpažinties ir viską pasakyti. Bet greičiau, nes šėtonas mane smaugia! Jis valdo mane ir negaliu atsigtinti nuo jo".

Didžiai išgązdinta ir drebančiomis rankomis, Sesuo Julijana uždėjo ant Germanos kaklo relikviją ir du medaliukėlius — Nekalto Prasidėjimo ir Šv. Benedikto. Kada ji pradėjo ją šlakstyti švęstu vandeniu, mergaitė suriko: "Sesuo, mane degini! Nekankink mane daugiau: tik šauk greičiau Tėvą Erazmą. Jis vienas gali man pagelbėti!"

Kada Kun. Erazmas, keletą minučių vėliau, atsiskubino, Germana jau buvo beveik nesuvaldoma. Trys seserys ir apie šešios moterys vos-ne-vos pajėgė ją sulaikyti. Kunigas, atidaręs duris, sustojo ir išbal, matydamas kas dedasi.....

(ATEINANČIA SAVAITĖ: Kun. Erazmas mėgina pagelbėti nelaimingai mergei. Nežemiškas balsas atsako į jo paklausimus).

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Bažnyčia garbina tik penkias Kristaus žaizdas. Tuo tarpu Kristus turėjo daug žaizdų. Kodėl tad Bažnyčia garbina tik penkias žaizdas?

Nuo 14-to šimtmečio Penkių Kristaus žaizdų šventė yra minima pirmą penktadienį po 3-čiojo Gavėnios Sekmadienio. Gal būt todėl tik penkios žaizdos yra ypatingu būdu minimos ir garbinamos, kad tos penkios žaizdos — Kojų, Rankų ir Šono — buvo pačios didžiausios ir skaudžiausios. Bet tas dar nereiškia kad tikintieji neprisimena ir negarbina visas kitas Kristaus žaizdas — kurių Jis turėjo ant viso Savo Kūno, nuo Galvos iki Kojų.

Kaip galėjo pranašas Elisas įeiti su kūnu į dangų be mirties, kuomet net Marija švenčiausioji turėjo pirma mirti, ir tik paskui su prikeltuoju kūnu paimita į dangų?

Pagal šv. Raštą, Pranašai Elisas ir Enochas yra dar nemirę. Jiedu buvo ugniniu karietu paimti gyvi su savo kūnu iš šitos žemės. Tiesa šv. Raštas sako kad "pakilo Elisas viesule dangun", bet Bažnyčios mokslininkų nuomone, jis tikrenybėje nebuvo paimtas į tikrąjį dangų, bet į tam tikrą ypatingą vietą, kur jis Dievo akivaizdoje turi pilną džiaugsmą. Bet Elisas (kaip ir Enochas) yra tik laikinai liuosas nuo mirties sprendimo. Bažnyčia tiki, kad jis dar grįš į pasaulį, galbūt prieš pasaulio pabaigos, kad davus žydų tautai dar vieną, paskutinę progą atsiversti į tikrąjį tikėjimą ir, atlikęs tą savo paskutinę misiją pasaulyje, jis mirs kankinio mirtimi. Kun. McCarthy, karmelitas, pareiškė mums savo vienuolijos (kurios Elisas yra laikomas Įsteigėju ir Globėju) laikomą tradiciją kad Elisas, grįžęs į pasaulį, bus karmelitas vienuolis.

Pas mus graborius, kai uždaro lavoną graban, užkloja numirėlio veidą skepečiuke, ir visą lavoną apkloja kaldra. Ar reikalingas dalykas daryti?

Jei tuomi nori paklausti, ką Bažnyčia tuo dalyku mokina, tai galime pasakyti kad ji tuo reikalu nei vienos nei kitos nuomonės nėra pareiškiusi. Jei pas jus taip daroma, o kitur ne — tai vistiek tik toks paprotys. Ar taip daryti reikalinga, ir dėl kokios priežasties, mes, tikrenybėje, nežinome.

Kas tai yra "Amžinosios Mišios"? Kur jas galima užprašyti? Kokią auką reikia duoti už du asmenis (vieną mirusį, kitą gyvą)?

Įvairios vienuolijos turi taip vadinamas "Perpetual Mass Associations", kurių narių intencijai yra laikomos šv. Mišios kasdien (arba rečiau). Nariai yra prisimenami kol gyvi, ir po mirties. Pavieni gyvi asmenys, visa šeima, sykiu, ir net mirusieji gali būti įrašomi nariais. Vieną syk įsirašymas te reikalingas. Aukos didumas priklauso nuo narystės: paprastai, amžinos narystės pavienio įsirašančio nario auka yra nuo \$10 iki \$25, visai šeimynai nuo \$25 iki \$50. Kiekviena vienuolija turi sutvarkiusi tas savo Amžinų Mišų draugijas savaip; viena teikia daugiau dvasinių privilegijų už didesnę auką, kita mažiau už mažesnę.

Kiek žinome, lietuvių vienuolijos kol kas dar neturi įsteigusios tokių draugijų. Kitų vienuolijų, turinčių jas, yra daug, bet galite suprasti kad mes negalime visų išvardinti (vietos pritrūktų) ir taip pat negalime tikrai vieną paduoti (kad nenuskriaudus kitas). Visos jos yra geros. Pasiteirauk ir tada pats išsirinkęs vieną, paprašyk jų tolimesnių informacijų.

ŽINIOS IŠ LIETUVIŠKOJO PASAULIO

BENDRA ŠIANDIENINĖ PADĖTIS LIETUVOJE

(Amerikos Lietuvių Informacinio Centro žinios)

Kolchozus Lietuvoje tik užsimota steigti. Kol kas jų dar nėra.

Yra "sovchozai". Tai rusavinti didesni ūkiai, dvarai, kurių savininkai išbėgo. Sovchozus valdo valdžios paskirti valdytojai.

Žemės reforma. Iš esmės ta pati ką ir 1940-1941 metais. Neliečiamoji norma teoretiniai nepasikeitė: 30 Ha (apie 75 akrai). Bet tik teoretiniai. Praktikoje tokie savininkai pravardžiuojami "buožemis" ir iš jų nuosavybes, prireikus, labai dažnai iškerpami keli hektarai aprupinti bežemiams ar mažžemiams.

Ypatingo noro imti žemę bežemiai nerodo. Tam yra daug priežasčių: politinis rytojaus netikrumas (nieks netiki sovietai Europoje ilgai išsilaikysią), neturėjimas padargų, gyvulių, seklos ir t. t.

Lietuvos kaimas, miestai

Rytų Lietuva mažiau nukentėjo už jos vakarinę dalį. Ypač nualintos tos Lietuvos dalys kur buvo kiek apsisitęs frontas.

Lietuvos miestai smarkiai apgriauti: iš Vilkaviškio, Šakių, Raseinių, galima sakyti, liko tik pavadinimas (sugriauta 95 nuoš.), Klaipėda 75 nuoš., Šauliai 80 nuoš., Vilnius 30 nuoš.

Mažiausią nukentėjo Kaunas: sudaro sveiko miesto įspūdį. Kaune sugriauti: Geležinkelio stotis (dabar pastatytas laikinas barakas), Elektros stotis, Vailokaičio namas, Teisingumo Ministerijos pastatas (sudegintas iš vidaus), Technikos Fakulteto Rumai Aleksote (sudeginti iš vidaus).

Maisto fabrikas apgriautas. Taip pat apgriauti "Metalų" ir "Drobes" fa-

brikai. Visi tiltai buvo susprogdinti. Šiandien jau atstatyti.

Vilniaus miestas mažiau nukentėjo nuo bombardavimo, daugiau nuo gaisro. Vokiečiai sistemingai degindavo kiekvieną namą, iš kurio pastebedavo lenkų partizano šuvis. Sudeginti Pašto Rumai, visi 3 didieji viešbučiai (Georges, Europa ir Grand Hotel), Karininkų Ramovė, Elysiumas, Elektros stotis. Vokiečių gatvės, nuo Rotušės iki Dominikonų gatvės, dešinioji pusė visa nušluota. Didžioji gatvė, nuo Kazimiero bažnyčios iki Savičiaus gatvės, sudeginta. Basanavičiaus ir Algirdo gatvių rajonai smarkiai apgriauti. Geležinkelio stoties rajonas sudegintas. Visi tiltai išsprogdinti. Kai-kurie jau pataisyti.

Aušros Vartai, Katedra ir šiaip bažnyčios nesugriautos. Kai-kurių nu-mušti kryžiai, kupolos. Išliko sveiki ir Vilniaus universiteto rumai. Taip pat stovi Geležinkelio stotis, Geležinkelių Valdybos Rumai, Napoleono, Ligonų Kasų, Teismo (dabar NKVD) ir Filarmonijos Rumai, Ožėskienės aikšteje palaidotas sovietų generolas Černachovskis, prie kurio paminklo dieną-naktį stovi sargyba (carinės Rusijos laikų pavyzdžiu, kai prie įvairių didvyrių paminklų taip pat buvo laikoma sargyba). Ožėskienės aikšte dabar vadinama Černiachovskio vardu.

Vilniaus ir Kauno gatvės neapšviestos. Ne visi namai turi elektros šviesą. Tiekama srove labai silpna. Vietomis tiekama iš specialių traukinių. Neturėdami elektros šviesos, žmonės degina taip vadinamas "koptilkas". Vaikščioti leidžiama per visą naktį, nors ta "privilegija" žmonės mažai naudoja (atsižvelgiant į siaučiantį banditizmą). Jei einama į teatrą ar kiną — tai bu-

riais. Sakysim, išėjus iš spektaklio, prie teatro durų girdėti: "kas į Antikalnį, kas į Žveryną". Mat, vienam grįžti būtų per daug rizikinga.

Susisiekimas miestuose palaikomas vežikais, nors ir tų labai mažai esama. Vilniuje ir Kaune pasirodė vienas-kitas autobusas.

Traukiniai kursuoja. Geležinkeliu važiuoti ankščiau buvo reikalingi specialūs, rusų kalba rašyti leidimai. Dabar tų leidimų nereikalinga. Sakysime, važiuojant iš Vilniaus į Kauną, užtenka nusipirkti už 18 rublių bilietą ir po 5 valandų esi Kaune (atstumas apie 60 mylių). Taip pat, galima nukeliauti ir su karišku sunkvežimiu: tokia kelione kainuoja 80 rublių.

Spauda laikraščiai

Dabar eina: "Tiesa"... Vilniaus dienraštis; "Tarybų Lietuva"...Kauno dienraštis; "Sovietskaja Litva"...Vilniaus dienraštis (rusų kalba); "Valstiečių Laikraštis"...išeina kas 10 diena; "Jaunimo Gretos"...metraštis, išeina nereguliariai; "Naujoji Kuryba"...Literatūros žurnalas.

Atskiri provincijos miestai kaip Telšiai, Panevėžys ir t. t. irgi turi savo dienraščius, bet tai vietinio pobūdžio periodika ir, paprastai, Kauno ir Vilniaus ji nepasiekia.

Knygos leidžiamos, pirmoje eileje, komunistinio, propagandinio turinio. Pav. VKP(b) istorijos vadovėliai, Stalino konstitucija, Stalinas apie dialektinį ir istorinį materializmą.

Tiesa, šiuo metu spausdinama E. Sruogos parašyta knyga "Dievų Miškas". Tai 400 puslapių dydžio veikalas, aprašantis Stutthofo koncentracijos stovyklos gyvenimą.

Jei patinka tau LAIVAS, pasakyk kitiems apie tai. Būk ne tik-tai LAIVO skaitytojas-a, bet ir platintojas-a!

ROŽANČIUS SUTRŪKES....?

Marijonų Seminarijos Misijų Kuopa apsiima pataisyti arba pertvarkyti jūsų rožančius. Per karą nebuvo galima gauti pataisymui medžiagos, bet dabar turime užtekstinai sidabrinio drato. Todėl, jei kas nori savo sutrūkusį rožančių pataisyti arba jį stipresniu padaryti, prašome pasiųsti į **MARIAN MISSION CLUB, MARIAN HILLS SEMINARY, HINSDALE, ILL.**

Tikėjimas Ir Laikrodžiai

Kunigas misijonierius buvo atsi-lankęs į viešąją mokyklą vienoje misijoje patikrinti vaikų katekizmą.

Mokyklos vedėjas, kuris buvo netikintis žmogus, klausėsi kunigo žodžių apie tikrąjį tikėjimą. Šypsodamas, jis priėjo prie jo, ištraukė iš kišenės savo auksinį laikrodėlį, ir pertraukė kunigo kalbą:

"Tėveli, ar ne tikėjimas nėra kaip laikrodis? Nesvarbu kokį laikrodėlį turi; jie visi tą patį laiką rodo, ir visi geri. Taip ir su tikėjimu. Nesvarbu koks tavo tikėjimas; jie visi vienodi, visi geri, ir visi nuveda žmogų į tą patį tikslą".

Visi vaikučiai pažiūrėjo į misijonierių gailestingai, abėjodami ar jis galės atremti šią mokyklos vedėjo išmin-tinę pastabą.

"Jei visi laikrodžiai yra vienodi ir geri, "atsakė kunigas, "tai apsimaitykime laikrodėliais. Tu imk mano, o aš imsiu tavo." Su tuo jis ištraukė iš savo kišenės savo pigų, dolerinį laikrodėlį, ir ištiesė jį vedėjui.

Vedėjas sumišo, įsidėjo atgal į kišenę savo auksinį laikrodėlį, ir nė žodžio daugiau neištaręs, išėjo iš kambario, mokinių linksmaus juoko ir kunigo tylios šypsenos lydymas.

ŽINIOS IŠ KATALIKIŠKOJO PASAULIO

● **Jėzuitai Rinks Naują Generolą.** Viso pasaulio jėzuitai atstovai susirinks Romoje š. m. rugsėjo 7 d. išrinkti naują savo vienuolijos Generolą. Nuo 1942 metų, kada mirė jėzuitų paskutinis Generolas, Tėvas Vladimir Ledochowski (lenkas), vienuolija yra be pastovaus vyriausiojo vado. Kelias dienas prieš savo mirtį, Tėvas Ledochowski paskyrė Tėvą Alessio Magni pavaduoti jį, bet Kun. Magni pats mirė 1944 m. Dabartiniu laikinuoju jėzuitų vyriausiuoju yra 69 metų prancūzas, Kun. Norbert de Boynes.

● **Šv. Juozapo Stovyla Šaldytuve!** Šv. Elzbietos Našlaityne, New Orleans mieste, yra didelis elektrinis šaldytuvas, kurio viduryje pastatyta Šv. Juozapo maža stovyla. Kodėl? Neseniai atgal, seserys kurios veda šią įstaigą, turėjo didelį rūpestį. Maistui našlaičiams užlaikyti buvo greitai reikalingas naujas, didelis refridžeratorius. Visa bėda, kad jį nupirkti nebuvo iš ko. Tada seserys nutarė pradėti noveną prie Šv. Juozapo tam tikslui. Per noveną seserys su vaikučiais karštai meldėsi į gerąjį Juozapą kad jis ateitų jiems į pagalbą.

Paskutinę novenos dieną atėjo laiškas į našlaityną. Jame buvo \$2,000 grynais pinigais! Nei laiško, nei aukotojo vardo — tik tai pinigai. Kad atsidėkoti nežinomam geradarui, Seserys buvo priverstos patalpinti padėkos pagarsinimą viename New Orleans dienraštyje.

Našlaitynas dabar turi savo taip reikalingą šaldytuvą. Kadangi seserys ir vaikučiai žino kad Šv. Juozapas jiems jį parūpino, ir nežinodami kaip geriau šventajam padėkoti, jie pastatė jo stovyklėlę šaldytuvo viduryje, kad dėkingi prisiminus kad tai yra jo dovana našlaičiams.

Galbūt Šv. Juozapui tenka dabar

“drebėti” šaldytuve, bet karštos kasdieninės padėkos maldos seselių ir vaikučių taip pat “šildo” gerąjį Juozapą!

● **X Keista Akmens Liga Naikina Garsiąją Katedrą.** Meno ir architektūros žinovai yra didžiai susirūpinę keista “liga” kuri pradeda ištikti visas senas katedras Prancūzijoje. Viena iš tų šventovių yra šešių šimtmečių senumo garsioji Notre Dame Katedra Paryžiuje. Tai yra nepaprastas pasireiškimas, kuriuomi akmuo pradeda pamažu trupėti, lyg kad būtų naikinamas kokio keisto akmens vėžio. Net ir specialistai nežino kokios yra tos ligos priežastys, ar kaip ją sustabdyti.

● **Pax Romana Federacija Vėl Veikia.** Pax Romana yra viso pasaulio katalikų studentų jungianti organizacija, įsteigta prieš 25 metus. Per praėjusį karą nebuvo galimybės susaukti, kaip paprastai kasmet, savo pasaulinius kongresus. Šįmet, Rugpiūčio 25 — Rugsėjo 5 dd., vėl bus susauktas toks kongresas Friburge, Šveicarijoje.

Įsidėmėtina, kad ir Lietuvos katalikiškas jaunimas prieš karą buvo reprezentuojamas Pax Romanoje. Paskutiniam Kongrese Washington, D. C. prieš karą lietuviai **Albinas Reneckis** ir **Povilas Baltinis** buvo Lietuvos katalikų studentų delegatai šiame suvažiavime. Sovietams užėmus Lietuvą, Reneckiui ir Baltiniui nebuvo galima grįžti į Lietuvą, ir jie pasiliko šioj šalyj.

● **Statys Milžinišką Šv. Panelės Stovylą.** Bogota, Kolumbijoje, (Pietų Amerikoje), ruošiamasi pastatyti didžiausią Marijos stovylą pasaulyje, ant gretimio Guadalupe kalno. Planuojama Dievo Motinos stovyla bus net didesnė už garsiąją Kristaus Atpirkėjo stovylą virš Rio de Janeiro miesto, Brazilijoje, kuris yra virš 100 pėdų aukščiau.

BROLIAI MARIJONAI

Kas Yra Broliai Marijonai?

Marijonų Vienuolija susideda iš kunigų ir brolių. Kunigai dirba tiesioginį sielų išganymo darbą. Broliai yra dešinioji kunigų ranka ir gelbsti jiems tame darbe. Broliai Marijonai pavaduoja Tėvus Marijonus žemiškuose dalykuose ir paliausuoja juos kad jie galėtų kuopilniausiai atsiduoti savo darbui.

Ką Jie Veikia Vienuolyne?

Broliai Marijonai yra įvairių amatų ir darbų specialistai. Jie dirba vienuolyne, ūkyje, spaustuvėje, mokyklose, seminarijoje, t. t. Jie yra mechanikai, inžinieriai, karpenteriai, ūkininkai, knygvedžiai, sakristijonai, dženitoriai, t. t. Jie paskiriami tokiam darbui kuriam jie geriausiai tinka.

Ar Brolio Yra Toks Pat Garbingas Pašaukimas Kaip Ir Kunigo?

Taip. Broliai daro tuos pačius vienuoliškus įžadus — neturto, skaistybės ir klusnumo — ir atlieka tas pačias dvasines vienuoliškas pareigas. Brolio yra taip pat šventas ir kilnus pašaukimas kaip ir kunigo.

Ar Brangiai Atsieina Tapti Broliu Marijonu?

Ne vieno cento! Tik reikalinga nuoširdi gera valia, tinkamumas, gera intencija ir gera sveikata.

Kokio Amžiaus Priimami Broliai?

Nuo 15 iki 45 metų.

Ar Yra Mokslo Reikalavimų?

Ne.

Ar Reikia Mokėti Kokį Nors Amatą?

Ne. Jei kandidatas moka kokį amatą, tai labai naudinga. Jei ne, jis gaus progos išmokyti tokį darbą dirbti kokiam jis geriausiai tinka.

Ar Broliai Marijonai Dėvi Kokį Ypatingą Vienuolišką Rūbą?

Ne. Jie dėvi paprastus, kuklius, pasaulietiškus vyro rūbus. Įžadus darant, betgi, kiekvienas gauna savo profesijos ženklą — kryžį, kurį nešioja.

Susirgus, Arba Senatvei Užėjus, Ar Brolis Yra Prašalinamas Iš Vienuolyno, Kadangi Negali Daugiau Dirbti?

Visai ne! Kartą padaręs įžadus, Broliui yra užtikrinta gera tėviška globa ir priežiūra, ir dar daugiau, kol jis gyvens. Paprastieji gyvena rūpestčiai — liga, senatvė, t. t. — Broliui yra visai nežinomi.

Ar Brolis Gali Būt Prašalintas Iš Vienuolyno?

Brolis, kuris ištikrųjų ir nuoširdžiai nori ir stengiasi būti geru vienuoliu, nebū ir negali būti prašalintas. Bet nepaklusnumas labai svarbiuose dalykuose gali būti priežastimi jo prašalinimo.

Kaip Ilgai Ima Tapti Tikru Broliu?

Marijonų Vienuolijoje kandidatui į Brolius yra duodama užtektinai laiko ir progos ištirti ar jis ištikrųjų yra tinkamas tam gyvenimui ir ar jis turi tikrą pašaukimą. Iš pradžių kandidatas tampa apaštalantu, kuriuo išbūna maždaug pusę metų. Tada jis priimamas į noviciją (naujokyną), kuriame išbūna vienus metus. Sekmingai baigęs noviciją, jis padaro pirmus įžadus — vieniems metams, paskui per trejus metus atnaušina juos kasmet. Po trijų metų tokio prisiruošimo, vienuolis daro įžadus visam amžiui.

Kur Kreiptis, Norint Gauti Daugiau Informacijų Apie Brolius Marijonus?

Jei galima, geriausiai yra asmeniškai pasikalbėti su vienu iš Tėvų Marijonų. Jei tas negalima, parašyti laiską ir pasiųsti: **MARIAN FATHERS, 2334 South Oakley Avenue, Chicago 8, Illinois, arba MARIAN FATHERS, Marianapolis College, Thompson, Conn.**

BROOKLYN, N. Y.
62 ELDERTS LANE
J. MIKOLAJTIS 1-28 47